

725.

Rozporządzenie Rady Ministrów

z dnia 29 sierpnia 1928 r.

w sprawie zmiany rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1924 r. o ustanowieniu komisji lekarskich dla funkcjonariuszów państwowych oraz wojskowo - lekarskich dla zawodowych wojskowych.

Na podstawie art. 14 ustawy z dnia 11 grudnia 1923 r. o zaopatrzeniu emerytalnem funkcjonariuszów państwowych i zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. z r. 1924 Nr. 6, poz. 46) zarządza się co następuje:

§ 1. Punkt a ustępu 3 § 21 rozporządzenia Rady Ministrów z dnia 9 kwietnia 1924 r. o ustanowieniu komisji lekarskich dla funkcjonariuszów państwowych oraz wojskowo - lekarskich dla zawodowych wojskowych (Dz. U. R. P. Nr. 34, poz. 355) otrzymuje następujące brzmienie:

„a) przedstawiciel dowódcy okręgu korpusu w stopniu oficera sztabowego z korpusu oficerów sądowych, względnie jego zastępca w takimże stopniu — jako przewodniczący”.

§ 2. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: *K. Bartel*

Minister Spraw Wewnętrznych: *Sławoj Składkowski*

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

726.

**Rozporządzenie
Ministra Przemysłu i Handlu**

z dnia 31 sierpnia 1928 r.

o koncesjonowaniu wyrobu, naprawy i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi.

Na podstawie art. 20 dekretu o miarach z dnia 8 lutego 1919 r. (Dz. P. P. P. Nr. 15, poz. 211) zarządza się co następuje:

§ 1. Kto wyrabia, naprawia lub sprzedaje narzędzia miernicze w celach zarobkowych, obowiązany jest posiadać koncesję Głównego Urzędu Miar. Do zajmowania się temi czynnościami wolno przystąpić dopiero po uzyskaniu koncesji i otrzymaniu świadectwa koncesyjnego.

§ 2. Nadzór ogólny nad tem, aby wyrób, naprawa i sprzedaż narzędzi mierniczych nie były dokonywane bez posiadania koncesji Głównego Urzędu Miar, oraz aby osoby, posiadające koncesję na wyżej wskazane czynności, ściśle przestrzegały przepisów niniejszego rozporządzenia, jako też wszystkich warunków, na których koncesje zostały udzielone, na-

leży do Głównego Urzędu Miar, bezpośredni zaś nadzór — do okręgowych urzędów miar oraz do miejscowych urzędów miar.

§ 3. Obowiązek posiadania wskazanej w § 1 koncesji nie dotyczy tych:

1) którzy zajmują się wyrobem lub naprawą narzędzi mierniczych w charakterze pracowników zakładów koncesjonowanych przez Główny Urząd Miar,

2) którzy zajmują się wyrobem, naprawą lub sprzedażą:

a) części narzędzi mierniczych, o ile nie stanowią one zasadniczych składowych części narzędzi mierniczych typów legalnych, podlegających przymusowi legalizacji. Jakież części narzędzi mierniczych stanowią ich części zasadnicze, określa Dyrektor Głównego Urzędu Miar,

b) przyrządów do mierzenia czasu.

Pozatem posiadania koncesji Głównego Urzędu Miar nie wymaga sprzedaż:

a) w aptekach — narzędzi mierniczych, mających zastosowanie przy pielęgnowaniu chorych (termometrów lekarskich i t. p.),

b) w składach przyborów fotograficznych — menzurek i wag dźwigniowych do 50 dkg nośności i

c) w sklepach galanteryjnych i sklepach z materiałami piśmiennymi — przyrządów rysunkowych (cyrkli, przenośników kątowych, przymiarów rysunkowych i t. p.), przymiarów wstęgowych krawieckich i wag uchylnych do listów.

§ 4. Ubiegający się o koncesję na wyrób i naprawę narzędzi mierniczych powinien wykazać swoją sprawność techniczną, która polega na odpowiednim wyposażeniu warsztatowym oraz na należytej umiejętności zawodowej ubiegającego się o koncesję lub co najmniej jednego stałego pracownika fachowego. Warunki powyższe powinny być przestrzegane przez cały czas korzystania z koncesji.

§ 5. Podanie o udzielenie koncesji na wyrób, naprawę lub sprzedaż narzędzi mierniczych należy wnieść do Głównego Urzędu Miar za pośrednictwem właściwego miejscowego urzędu miar. Podanie to powinno zawierać:

a) imię, nazwisko (firmę), przynależność państwową i miejsce zamieszkania (siedzibę firmy) ubiegającego się o koncesję,

b) wyszczególnienie rodzajów narzędzi mierniczych, jakie petent zamierza wyrabiać, naprawiać lub sprzedawać,

c) miejsca (przedsiębiorstwa, zakłady, warsztaty, sklepy i t. p.), w których dokonywać się mają czynności, koncesją dozwolone.

Podanie o udzielenie koncesji na wyrób i naprawę narzędzi mierniczych powinno pozatem zawierać:

a) wykaz urządzenia i wyposażenia warsztatowego,

b) dane, stwierdzające należyłą umiejętność zawodową petenta lub co najmniej jednego stałego pracownika fachowego.

Do podania należy dołączyć wypis z rejestru firmowego lub uwierzytelniony odpis świadectwa przemysłowego.

§ 6. Bez względu na zadośćuczynienie warunkom, wskazanym w §§ 4 i 5, Główny Urząd Miar może odmówić wydania koncesji ze względu na nieodpowiednie pomieszczenie (lokal), w którym mają się dokonywać objęte koncesją czynności, oraz z uwagi na interes publiczny, a w szczególności z powodu braku kwalifikacji moralnych osoby, ubiegającej się o koncesję. Przez brak kwalifikacji moralnych należy rozumieć przede wszystkim karalność za występki i zbrodnie, a także wielokrotną karalność za wykroczenia, zwłaszcza przeciwko przepisom obowiązującym o miarach i narzędziach mierniczych.

Wyżej wskazane przyczyny mogą również spowodować odwołanie już wydanej koncesji.

§ 7. Koszta, które ponoszą urzędy miar przy sprawdzaniu na miejscu warunków, przewidzianych w § 4-ym, oraz pomieszczeń (lokali), w których mają się odbywać objęte koncesją czynności, obciążają ubiegającego się o koncesję bez względu na to, czy koncesja została udzielona.

§ 8. Koncesje są imienne, udzielane są osobom fizycznym i prawnym, i nie mogą być odstępowane osobom trzecim. Koncesje są terminowe (na okres próbny) lub bezterminowe i mogą być odwołane w całości lub w części przez Główny Urząd Miar w razie nieprzestrzegania przez koncesjonariusza obowiązujących przepisów o miarach i narzędziach mierniczych, w szczególności przepisów niniejszego rozporządzenia, lub przekroczenia warunków, na których koncesja została wydana. Koncesja traci moc z chwilą śmierci osoby fizycznej, względnie z chwilą rozwiązania osoby prawnej, której została udzielona.

§ 9. Główny Urząd Miar wydaje koncesjonariuszowi świadectwo koncesyjne. Świadectwo to powinno zawierać:

- a) imię, nazwisko (firmę) koncesjonariusza,
- b) miejsca (przedsiębiorstwa, zakłady, warsztaty, sklepy i t. p.), w których dokonywać się mogą czynności, dozwolone koncesją,
- c) rodzaje narzędzi mierniczych oraz czynności, objęte koncesją, jako też wszystkie inne warunki, na których koncesja została udzielona.

Jeżeli koncesja została udzielona osobie, posiadającej kilka objętych koncesją przedsiębiorstw, zakładów, warsztatów, sklepów i t. p., Główny Urząd Miar wydaje oprócz świadectwa koncesyjnego odpowiednią ilość uwierzytelnionych odpisów tego świadectwa.

§ 10. Koncesjonariusz może wyrabiać, naprawiać i sprzedawać tylko takie rodzaje narzędzi mierniczych, które są objęte udzieloną mu koncesją i wyszczególnione są w świadectwie koncesyjnym, oraz dokonywać dozwolonych koncesją i wskazanych w świadectwie koncesyjnym czynności tylko w tych przedsiębiorstwach, zakładach, warsztatach, sklepach i t. p., które zostały przewidziane w koncesji i są wymienione w świadectwie koncesyjnym.

Do wyrobu, naprawy i sprzedaży rodzajów narzędzi mierniczych, nie objętych koncesją, oraz do dokonywania powyższych czynności w przedsiębiorstwach, zakładach, warsztatach, sklepach i t. p., nie przewidzianych w koncesji, koncesjonariusz może przystąpić dopiero po wyjednanu w Głównym Urzędzie Miar odpowiedniego uzupełnienia posiadanej koncesji i otrzymaniu dodatkowego świadectwa koncesyjnego, względnie po zamianie świadectwa koncesyjnego na nowe.

Posiadający koncesję na naprawę narzędzi mierniczych może dokonywać dozwolonych koncesją czynności poza stałą siedzibą swego przedsiębiorstwa w czasowych warsztatach ruchomych po uzyskaniu zgody (na piśmie) właściwego okręgowego urzędu miar.

§ 11. Na zmianę stałego lokalu, w którym odbywają się dozwolone koncesją czynności, koncesjonariusz powinien uzyskać zgodę Głównego Urzędu Miar. Jeżeli nowy lokal odpowiada jego przeznaczeniu, Główny Urząd Miar dokonywa na świadectwie koncesyjnym odpowiedniej adnotacji o zmianie lokalu. Przepis § 7 ma odpowiednie zastosowanie.

O zmianie nazwy firmy koncesjonariusz obowiązany jest niezwłocznie zawiadomić Główny Urząd Miar w celu dokonania odpowiedniej adnotacji na świadectwie koncesyjnym.

Na zmianę przewidzianego w § 4 pracownika fachowego na inną osobę fachową koncesjonariusz obowiązany jest przez wykazanie jej umiejętności zawodowej uzyskać zezwolenie Naczelnika Okręgu Legalizacji Narzędzi Mierniczych.

§ 12. Posiadający koncesję na wyrób lub naprawę narzędzi mierniczych powinien prowadzić ewidencję wyrabianych i naprawianych przez niego narzędzi mierniczych oraz znaczyć je zgodnie z przepisami, wydanymi przez Dyrektora Głównego Urzędu Miar.

§ 13. Koncesjonariusz obowiązany jest:

a) stosować się ściśle do przepisów obowiązujących o miarach i narzędziach mierniczych oraz zarządzeń urzędów miar, wydanych na mocy tych przepisów,

b) w pomieszczeniu (zakładzie, warsztacie, sklepie i t. p.), gdzie dokonywane są dozwolone koncesją czynności, na widocznym miejscu, w ramce za szkłem przechowywać świadectwo koncesyjne, względnie wydany przez Główny Urząd Miar uwierzytelniony odpis tego świadectwa,

c) nadsyłać do miejscowego urzędu miar w 3-ech egzemplarzach wykazy wszystkich swoich przedstawicieli i ich adresy,

d) nadsyłać do miejscowego urzędu miar w 3-ech egzemplarzach wszelkie publikacje, dotyczące wyrabianych, naprawianych i sprzedawanych narzędzi mierniczych, względnie na żądanie władz legalizacji narzędzi mierniczych zawiadamiać je o cenach tychże narzędzi i o wysokości opłat, pobieranych za naprawę narzędzi mierniczych i t. p.

§ 14. Koncesja na wyrób, naprawę lub sprzedaż narzędzi mierniczych nie daje posiadającemu koncesję żadnych przywilejów o charakterze urzę-

dowym, w szczególności nie uprawnia go do korzystania z godła państwowego.

§ 15. Przepisy niniejszego rozporządzenia nie uszczuplają uprawnień ustawowych, przysługujących innym organom władzy.

§ 16. Koncesje Głównego Urzędu Miar, wydane przed dniem wejścia w życie niniejszego rozporządzenia na podstawie rozporządzenia Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 maja 1919 r. (Dz. P. P. Nr. 57, poz. 346), o ile nie są sprzeczne z przepisami niniejszego rozporządzenia, zachowują moc obowiązującą.

§ 17. Od decyzji Głównego Urzędu Miar w sprawach, dotyczących koncesyj, stronie przysługuje prawo odwołania do Ministra Przemysłu i Handlu.

Odwołanie należy wnieść za pośrednictwem Głównego Urzędu Miar w ciągu 14 dni po ogłoszeniu lub doręczeniu decyzji.

§ 18. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wydaje Dyrektor Głównego Urzędu Miar.

§ 19. Rozporządzenie niniejsze obowiązuje na całym obszarze Rzeczypospolitej z wyjątkiem części górnośląskiej województwa śląskiego i wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Jednocześnie na tymże obszarze traci moc obowiązującą rozporządzenie Ministra Przemysłu i Handlu z dnia 14 maja 1919 r. o koncesjonowaniu wyrobu i sprzedaży narzędzi mierniczych i o nadzorze nad nimi (Dz. P. P. P. Nr. 57, poz. 346).

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

727.

Rozporządzenie Ministra Sprawiedliwości

z dnia 31 sierpnia 1928 r.

o dyzlokacji sądów pokoju w powiecie zamojskim w okręgu sądu okręgowego w Zamościu.

Na podstawie art. 3 dekretu z dnia 7 lutego 1919 r. w przedmiocie dyzlokacji sądów (Dz. P. P. Nr. 14, poz. 170) zarządzam co następuje:

§ 1. Znosi się sądy pokoju I i II okręgu w Zamościu.

§ 2. Tworzy się „Sąd Pokoju w Zamościu”, obejmujący miasto Zamość tudzież gminy: Łabunie, Mokre, Nową Osadę (Zamość), Skierbieszów, Stary Zamość i Wysokie.

§ 3. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie z dniem 15 września 1928 r.

Minister Sprawiedliwości: *A. Meysztowicz*

728.

Rozporządzenie Ministrów: Skarbu, Przemysłu i Handlu oraz Rolnictwa

z dnia 3 września 1928 r.

w sprawie zwrotu cła przy wywozie ryżu wyłuszczonego polerowanego.

Na podstawie art. 7 ustęp d) ustawy z dnia 31 lipca 1924 r. o uregulowaniu stosunków celnych (Dz. U. R. P. Nr. 80, poz. 777) zarządza się co następuje:

§ 1. Przy wywozie zagranicę ryżu wyłuszczonego w łuszczarniach krajowych zezwala się aż do odwołania na zwrot cła uiszczonego za sprowadzony z zagranicy ryż niewyłuszczony oraz wyłuskany, lecz w błonce według normy następującej: za 100 kg. ryżu wyłuszczonego polerowanego zł. 0.56.

§ 2. Zwrot cła z tytułu wymienionego w § 1 niniejszego rozporządzenia uskutecznią się zapomocą kwitów wywozowych, wystawionych każdorazowo przez upoważnione do tego urzędy celne na podstawie zaświadczeń związków eksportowych, po stwierdzeniu wywozu towaru zagranicę.

§ 3. Kwity wywozowe opiewają na okaziciela, zachowując ważność na przeciąg 9 miesięcy od daty ich wystawienia i mogą służyć do uiszczenia należności celnych za wszelkie towary sprowadzane z zagranicy w każdym z urzędów, upoważnionych do wystawiania kwitów.

§ 4. Wykazy związków eksportowych uprawnionych do wydawania powyżej wymienionych zaświadczeń, będą ustalane przez Ministra Skarbu w porozumieniu z Ministrem Przemysłu i Handlu i ogłaszane w Dzienniku Urzędowym „Monitor Polski”

§ 5. Przepisy wykonawcze do niniejszego rozporządzenia wyda Minister Skarbu.

§ 6. Rozporządzenie niniejsze wchodzi w życie 5-go dnia po ogłoszeniu.

Minister Skarbu: *G. Czechowicz*

Minister Przemysłu i Handlu: *E. Kwiatkowski*

Minister Rolnictwa: *K. Niezabytowski*

Warszawa. Drukarnia Państwowa. Tłoczono z polecenia Ministra Sprawiedliwości.

42818 P

Konto czekowe Pocztovej Kasy Oszczędności № 30130.

Cena 25 gr.

OD ADMINISTRACJI: Prenumerata Dz. U. R. P. wynosi kwartalnie 7 zł. Urzędy i instytucje państwowe opłacają 6 zł. Prenumeratę uiszczać należy najpóźniej na 2 tygodnie przed rozpoczęciem każdego kwartału.